№ 87. Sobota 13. Kwietnia 1861. Rok wydania 51.

GAZETA LWOWSKA.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 centów. Z pocztą kwartalnie 5 zł. miesięcznie 1 zł. 75 centów waluty austr. — Inserсya w półkolumnie, drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

PRZEGLĄD.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

Jego c. k. Apost. Mość raczył najwyższem postanowieniem z 11. kwietnia r. b. mianować najłaskawiej *marszałkiem* sejmu krajowego w Królestwach Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem księcia *Leona Sapiehę*, a zastępcą marszałka Jmć księdza biskupa Kanatyjskiego *Spirydyona Litwinowicza*.

Z c. k. Prezydyum Namiestnictwa.

Lwów, 12. kwietnia 1861.

Obwieszczenie.

Przed otworzeniem zwołanego uchwałą Jego c. k. Apostol. Mości na dzień 15. b. m. sejmu krajowego dla królestw Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem księstwem Krakowskiem odprawione będzie tego dnia uroczyste nabożeństwo o godzinie $9\frac{1}{2}$ zrana w gr. k. miejskim kościele parafialnym, a o godzinie 10. przed południem w rz. kat. kościele katedralnym, poczem o godzinie 12. w południe nastąpi uroczyste otwarcie sejmu w przyrządzonej na obrady sejmowe sali w gmachu teatralnym.

Z c. k. Prezydyum Namiestnictwa.

Lwów, 13. kwietnia 1861.

Obwieszczenie.

Ponieważ hrabia Włodzimierz Dzieduszycki nieprzyjął wyboru na deputowanego sejmu krajowego, który padł na niego w żółkiewskim okręgu wyborczym w ciele wyborczem wielkich posiadłości gruntowych, przeto wybrany będzie przy rozpisanym na dzień 15. b. m. wyborze jednego deputowanego z ciała wyborczego wielkich posiadłości gruntowych w Żółkwi także w miejsce hrabi Włodzimierza Dzieduszyckiego jeden deputowany.

Zaprasza się więc panów wyborców, ażeby zjechali się w oznaczony dzień do Żółkwi dla wyboru dwóch deputowanych na sejm krajowy.

Z c. k. Prezydyum Namiestnictwa.

Lwów, 12. kwietnia 1861.

Wiedeń, 10. kwietnia. Dnia wczorajszego wyszedł w c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i został rozesłany XVIII. zeszyt Dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 41. Cesarski patent z 8. kwietnia 1861, mocą którego uregulowane zostały sprawy kościoła ewanielickiego, wyznania augsburskiego i helweckiego, a osobliwie polityczno-prawne stosunki ich w Arcyksięstwach powyżej i poniżej Anizy, w księstwie Salzburgu, w księstwie Styryi, w księstwach Karyntyi i Krainy, w uksiążęconem hrabstwie Gorycyi i Gradysce, w margrabstwie Istryi i w mieście Tryeście z obwodem jego, w uksiążęconem hrabstwie Tyrolu i Vorarlbergu, w Królestwie Czeskiem, w margrabstwie Morawii, w księstwie górnego i dolnego Szląska, w królestwach Galicyi i Lodomeryi z księstwami Oświęcimem i Zatorem, w Wielkiem księstwie Krakowskiem i w księstwie Bukowiny.

Nr. 42. Rozporządzenie ministra stanu z 9. kwietnia 1861, mocą którego uregulowana została prowizoryczna wewnętrzna organizacya kościoła ewanielickiego obudwu wyznań w Arcyksięstwach powyżej i poniżej Anizy, w księstwie Salzburgu, w księstwie Styryi, w księstwach Karyntyi i Krainy, w uksiążęconem hrabstwie Gorycyi i Gradysce, w margrabstwie Istryi i w mieście Tryeście z obwodem jego, w uksiążęconem hrabstwie Tyrolu i Vorarlbergu, w Królestwie Czeskiem, w margrabstwie Morawii, w księstwie górnego i dolnego Szląska, w królestwach Galicyi i Lodomeryi z księstwami Oświęcimem i Zatorem, w Wielkiem księstwie Krakowskiem i w księstwie Bukowiny.

Sprawy krajowe.

(Ogłoszenie Towarzystwa gospodarskiego do wiadomości pp. leśniczych.)

Mając na uwadze, że rozmnażanie drzew morwowych znajdzie miłośników w gronie PP. leśniczych, komitet c. k. Towarzystwa gospod. galic. oświadcza gotowość rozdzielić swoje zapasy nasienia morwowego w tym roku między tych panów leśniczych, którzy przyjmą na siebie obowiązek corocznego sprawozdania do komitetu, ile z udzielonego sobie nasienia morwowego wyprowadzili drzewek, a oraz gdzie i pod jakiemi warunkami one umieszczone zostały?

Z komitetu c. k. Towarzystwa gospod. galic.

We Lwowie, dnia 11. kwietnia 1861.

Wiceprezes *Krasicki*.

(Sejmy krajowe.)

Wiedeń, 10. kwietnia. *Gazeta wiedeńska* podaje następujące telegraficzne raporta o obradach sejmów krajowych w prowincyach:

Berno, 9. kwietnia. Sejm krajowy uchwalił na dzisiejszem posiedzeniu po doręczeniu dyplomu cesarskiego adres dziękczynny do Jego c. k. Apostolskiej Mości, który ma doręczyć deputacya złożona z 9 członków sejmu. Zgromadzenie uznało wszystkie wybory z wyjątkiem deputowanego za Hohensztadt. Starosta krajowy i jego zastępca, a po nich wszyscy deputowani składali ślub wierności. Regulamin obrad z propozycyi starosty krajowego przyjęto w całości. Projekta rządowe przyjęto do wiadomości. Po żwawej debacie przeszła izba na oświadczenie deputowanego księcia Salm i na wniosek dr. Giskry po założeniu protestacyi dr. Pražaka imieniem partyi sławiańskiej do porządku dziennego.

Opawa, 9. kwietnia. Komitet zaproponował, ażeby na posiedzenia sejmu przyrządzony został stosowny budynek kosztem kraju. Deputowanymi do rady stanu obrani zostali: Amand hrabia Kuenburg, Ryszard hrabia Belcredi, dr. Franciszek Hein, dr. Jan Demel, baron Józef Kalchberg, pastor i senior Karol Schneider. Zastępcami obrani są: Franciszek hr. Kolowrat, właściciel fabryki Karol Hochstetter, Rudolf Seeliger i pastor Zlick. Wszyscy obrani, dziękując zgromadzeniu za jego zaufanie, oświadczyli jednogłośnie, że zachowując wierność dla Jego c. k. Apostolskiej Mości i swoich obowiązków będą wszelkiemi siłami bronić jedności państwa i całości monarchyi i zachowywać zasady ustawy konstytucyjnej.

Zara, 9. kwietnia. Dnia 6. b. m. byli wszyscy deputowani sejmu krajowego na uroczystem nabożeństwie, a wczoraj nastąpiło otwarcie sejmu. Komisarz cesarski przedstawił zgromadzeniu prezydenta sejmu Petrovicha, i oznajmił propozycye rządowe, poczem prezydent sejmu zagaił posiedzenie treściwą przemową, którą bardzo dobrze przyjęto. Dalej nastąpił wybór sekretarzy i uchwalono używać przy debacie zarówno języka włoskiego i ilyrskiego. Do rozpoznania wyborów złożono komitety. Dnia 11go będzie drugie posiedzenie sejmu.

— Gazeta pragska pisze: jako cechę usposobienia umysłów, które nasz sejm ożywia, możemy przytoczyć, że każda wzmianka o silnej zjednoczonej Austryi, wspomniana w mowach, które dały się słyszeć przy zagajeniu posiedzeń, wywołała zawsze pomiędzy członkami sejmu żywe, radośne poruszenia, że okrzyk wzniesiony na cześć Cesarza i Króla powtórzono w kole deputowanych po trzykroć z prawdziwem uniesieniem, że nareszcie zastępcy Jego ces. Mości namiestnikowi królestwa, okazywali reprezentanci kraju jak najzupełniejsze zaufanie. Protest, który panowie deputowani Rieger, Palacky i Brauner założyli przeciw prowizorycznemu porządkowi spraw i przeciw statutowi wyborczemu, który to protest wielu innych deputowanych podpisało w ciągu posiedzenia, ma jak pisze Gazeta pragska mało znaczenia, ponieważ wyraźnie powiedziano, że porządek spraw jest tylko prowizoryczny, w statucie zaś wyborczym mają zajść wkrótce niektóre zmiany postanowień.

— Sejm węgierski zagaił Jego Excel. *Judex curiae* hrabia Jerzy Apponyi dn. 6. b. m. o godzinie 12. w południe po uroczystem nabożeństwie śród licznego zgromadzenia wysokiego duchowieństwa, magnatów i posłów w wielkiej sali tronowej królewskiego zamku w Budzie odczytaniem mowy od tronu. Poczem Jego Eminencya książę Prymas zaprosił na posiedzenie izby magnatów do sali Lloyda w Peszcie, gdzie będą jak oznajmił izbie ważne przedłożone dokumenta.

Gdy wysokie duchowieństwo i magnaci zebrali się w sali Loyda w Peszcie, zagaił posiedzenie prezydent z wieku hr. Michał Esterhazy mową powitalną. Po nim zabrał głos książę Prymas, a powitawszy zgromadzenie gorącą przemową, doniósł, że ma odczytać mu trzy dokumenta. Pierwszy z tych dokumentów jest następującej osnowy:

My Franciszek pierwszy, z łaski Bożej Cesarz austryacki, apostolski król Węgier, Czech, Galicyi i Lodomeryi, jako też król

Lombardyi i Wenecyi i Illyryi, Arcyksiążę austryacki, baronom, duchownym i świeckim magnatom, posłom Naszego kraju węgierskiego i części z nim połączonych, zebranym na sejmie, który zwołaliśmy na dzień 2. kwietnia roku 1861 do Naszego królewskiego wolnego miasta Budy, pozdrowienie i łaska!

Wierni Nam mili! Mając przeszkody zagaić według życzeń Naszych osobiście sejm zwołany na dzień 2. b. m. i prezydować mu w własnej królewskiej Naszej osobie, zawiadamiamy was niniejszem najłaskawiej, że poleciliśmy zagaić sejm obecny w Naszem imieniu, Naszemu szczerze ukochanemu wiernemu tajnemu radcy i sędziemu krajów węgierskich hr. Jerzemu Apponyi de Nagy Appony jako Naszemu ku temu umyślnie umocowanemu komisarzowi, który wręczy wam akt abdykacyi wystawiony pod dn. 2. grudnia 1848 w mieście Ołomuńcu, którym to aktem zrzekli się uroczyście dostojny stryj Nasz Cesarz Ferdynand I., Węgier i Czech imienia tego Król V. tronu, a Nasz dostojny ojciec Arcyksiążę Franciszek Karol swych praw następstwa tronu, abyście akt ten zaciągnęli do księgi praw w wierzytelnym tłumaczeniu i odpisie i zarazem obwieści wam z osobnego Naszego polecenia królewskie Nasze postanowienie stanąć stosownie do pierwszego i drugiego artykułu prawa z roku 1724 zawartego w sankcyi pragmatycznej, po sposporządzeniu za spólnem Naszem z wami porozumieniem dyplomu królewskiego, osobiście w kole waszem dla królewskiej Naszej inauguracyi i uroczystej koronacyi w duchu staroodawnej konstytucyi Naszego królestwa Węgier, i przedłożywszy sejmowi królewskie Nasze propozycye, czynnościom jego osobiście przewodniczyć.

Ufni w łaskę Wszechmocnego i szczere przywiązanie wiernego Nam węgierskiego narodu, że wkrótce ujrzymy spełnione gorące nasze życzenie, wydaliśmy w dniu dzisiejszym stosownie do dawnego zwyczaju potrzebne polecenia względem uroczystego przyjęcia królewskiej Naszej osoby, zawarte w rozporządzeniu, które wręczy wam pomieniony królewski nasz komisarz. Zresztą zostajemy wam zawsze w cesarsko - królewskiej łasce Naszej stale przychylni.

Dan w Naszem rezydencyonalnem głównem mieście Wiedniu w Austryi dnia pierwszego kwietnia roku 1861.

Franciszek Józef r. w.

Baron *Mikołaj Vay* r. w.

Edward Zsedenyi r. w.

Drugi dokument jest to zrzeczenie się tronu Jego Ces. Mości Cesarza Ferdynanda V. i Arcyksięcia Franciszka Karola. Baron Bela Wenkheim przerwał odczyt tego drugiego dokumentu, i wniósł, aby przed wysłuchaniem go ukonstytuować izbę magnatów. Wniosek ten przyjęto. Poczem odczytano następujący najwyższy reskrypt:

My Franciszek Józef Pierwszy itd.

Naszym baronom, duchownym i świeckim magnatom i posłom wiernych Węgier i ziem połączonych, którzy zgromadzili się na sejm zwołany na dzień 2. kwietnia r. 1861 do Naszego królewskiego wolnego miasta Budy pozdrowienie i łaska.

Wierni Nam mili! Prezesem izby wyższej do prowadzenia czynności obrad mianujemy najłaskawiej szczerze ukochanego, wiernego Nam tajnego radcę i sędziego królestwa Węgier hr. Jerzego Apponyi de Nagy Appony; drugim prezesem Naszego szczerze ukochanego, wiernego nam tajnego radcę i Tawernika Jerzego Majlatha de Szekely, i pozostajemy wam zresztą w Naszej cesarskiej łasce stale przychylni. Dan w Naszem rezydencyonalnem głównem mieście Wiedniu w Austryi dnia 1. miesiąca kwietnia r. 1861.

Franciszek Józef, r. w.

Baron Vay.

Zsedenyi.

Pierwsze posiedzenie izby niższej było o godzinie 4tej po południu w sali muzeum narodowego pod przewodnictwem prezesa z wieku deputowanego Ludwika Paloczy.

— Na odbytem dnia 4go b. m. po południu posiedzeniu rady gminnej w Zagrabiu odczytano wypracowany przez wydział komitatu operat względem instalacyi Bana. Gdy wniesiono propozycyę, która w zasadzie opiewała przeciw tej instalacyi, iż przez to narusza się jedno z najważniejszych praw królestwa, to jest wolność obierać samosób bana, a prócz tego, że ma nastąpić instalacya bez reprezentantów Pogranicza wojskowego, więc debatowano nad tem, czyli operat komitatowego wydziału ma być przyjęty w zasadzie, za czem większość się wyraziła; przeciwnie zaś propozycyę, by uznać ten operat za zupełnie dobry, odrzucono większością głosów.

Jak *Triester Zeitung* donosi, ogłosił dnia 6go b. m. sąd tryestyński załogi wojskowej wyrok na 15 osób ze stanu cywilnego za przestępstwa przeciw wojennej sile państwa przez fałszywy werbunek i zdradę stanu; inkwizycya zaczęła się na końcu października z. r. Obżałowanych, między tymi także dwie kobiety skazano na dwumiesięczne do dziesięciu lat ciężkie więzienie w kajdanach. Jego Excel. fzm. Benedek wyjednał wszystkim osądzonym w drodze łaski znaczne zmniejszenie, a kobietom zupełne opuszczenie zasądzonej kary więziennej.

Francya.

(Wiadomości bieżące. – Rozprawy w ciele prawodawczem.)

Paryż, 7. kwietnia. Książę Lucyan Murat przedsięweźmie jak słychać, wkrótce podróż za granicę, która ma potrwać sześć miesięcy.

— Dzisiejszy *Monitor* zawiera dekret cesarski z ogłoszeniem konwencyi, którą uregulowana została granica między Francyą i Sardynią.

— Misya pana Russela do Egiptu ma być zaniechana; tak Anglicy jak i pan Thouvenel sprzeciwiają się jej.

— Dotychczasowy konzul w Sycylii p. Pichon, który podczas wyprawy Garibaldego w Palermie był bardzo czynnym, ma ustąpić z swej posady dla rozmaitych nieporozumień z Anglikami.

— *Patrie* donosi, że wzburzenie na wyspach jońskich wzmaga się. W Korfu, Zante, Cefalonii i po innych miastach rozlepiają co nocy plakaty, które żądają anexyi do Grecyi. Dnia 15go z. m. oczekiwano dywizyi floty angielskiej z Malty.

— Kolekta Monitora na chrześcian syryjskich wynosi 440.66 fr. Komitet w sprawie chrześcian syryjskich, w którym prezyduje Saint Marc Girardin, ułożył petycyę do senatu względem przedłużenia okupacyi francuskiej w Syryi. Teraz zbierają podpisy w całym kraju.

— Ciało prawodawcze upoważniło temi dniami niektóre gminy pobierać dodatki podatkowe od alkoholu, lubo deputowany Tesnière protestował przeciw coraz bardziej wdzierającej się modzie opędzać regularne potrzeby gmin takiemi dodatkami. Potem przeszło zgromadzenie do narady nad wnioskiem do ustawy, który powiększa koszta utrzymania dłużników aresztowanych. Przyjęcie nastąpiło 190 głosami (jednogłośnie), chociaż hrabia Napoleon de Champagny wyraził się za tem, iżby najlepiej było znieść zupełnie areszt za długi.

Moniteur de la Flotte donosi, że budujące się obecnie w Anglii 55 okrętów wojennych są po większej części na ukończeniu. Przedstawiają stan czynny 1637 dział o sile 12.010 koni. Według *Courrier d' Oran* urwała się lina telegraficzna między Algieryą i wyspami Balearskiemi, także lina, która łączy Bonę z Kagliari; nie ma przeto dzisiaj żadnej telegraficznej komunikacyi między Algieryą i Francyą.

Monitor donosi, że Omer Basza mianowany jest tureckim ministrem bez portefeuilu; jak słychać, obejmie komendę nad wojskiem stojącem w Hercegowinie i Bosnii.

Do Monitora piszą następnie z Londynu, że w Irlandyi zamyślają użyć polityki lorda Johna Russel w sprawach włoskich w szczególniejszy sposób za broń przeciw rządowi.

W adresie do Królowej wyrażono, że Irlandya uważa z prawdziwą radością uznania praw przysłużających kazdemu narodowi obierać dowolnie i zmieniać formę rządu i ustawy w mowie od tronu, w mowach ministra spraw zewnętrznych, słowem, we wszystkich oświadczeniach angielskich mężów stanu, prosi więc parlamentu Jej król. Mości: „nakazać publiczne głosowanie według powszechnego prawa głosowania, ażeby się dowiedzieć, czyli lud irlandzki życzy sobie narodowego rządu i prawodawczej niezawisłości, lub czyli chce teraźniejszy system rządu zatrzymać.“

Korespondent dodaje, że ten akt jest tylko manewrem, i że Anglia nie zgodzi się bynajmniej na tę myśl, że legislacyjna unia z Irlandyą nie jest z dobrem wyspy iryjskiej.

Włochy.

(Nabożeństwo. – Armia włoska. – Wystąpienie margrabi Brignole-Sale z senatu. – Okólnik ministra wojny. – Wiadomości bieżące. – Słabość Ojca św. – Nota do posłów Króla Franciszka.)

Sardynia. Kardynał arcybiskup neapolitański zabronił odprawiać uroczyste nabożeństwo w kościele del Gesu, ponieważ był zamiar w wielką niedzielę obchodzić na sumie obwołanie Wiktora Emanuela Królem Włoch. Władze piemonckie nakazały odprawić nabożeństwo w innym kościele. Z gorliwością, która wydaje się podejrzaną, odzywają się, pisze *Gaz. wied.*, głosy piemonckie o niedostateczności armii piemonckiej i o mylności doniesień, jakoby wojsko z 160.000 luda stało w pogotowiu do walki z Austryą itd. Dodają, że rząd turyński może w tej chwili wystawić zaledwo 80.000 wojska, ponieważ w niektórych punktach półwyspu musi trzymać mocne załogi, aby powstrzymywać agitacye, a nawet owe 80.000 ludzi nie zdołałyby wyrównać walecznością armii piemonckiej z r. 1859. i w tem uznaniu własnej słabości widać obawę napadu Austryi.

Na posiedzeniu senatu piemonckiego z 2go b. m. wiceprezydent udzielił pismo margrabi Brignole-Sale, w którem oznajmia swój występ z senatu. Powodem tego jest, jak mówi margrabia, uchwała parlamentu piemonckiego nadać Królowi Wiktorowi Emanuelowi tytuł Króla Włoch.

Ta zmiana, pisze margrabia, której powodem jest anexya krajów, która nie zgadza się z mojem przekonaniem religijnem i politycznem, anexya, przeciw której nie omieszkałem protestować na publicznem zgromadzeniu, wklada na mnie przykry obowiązek wystąpić z czcigodnej korporacyi, do której należeć uważałem sobie ciągle za wysoki zaszczyt.

— Piemoncki minister wojny wydał następujący okólnik pod dniem 2. b. m.:

Bardzo wielu ochotników weneckich nie chce po skończonej kapitulacyi pozostać nadal w służbie, lecz żądają abszytów.

Rząd postanowił, aby abszytując tych ochotników, nie dawać im żadnych paszportów.

I owszem należy wszystkich tych ludzi, wykazać w imiennych spisach intendentom lub gubernatorom tych prowincyi lub obwodów, gdzie są odesłani. Władze polityczne wydadzą im następ-

nie kartę pobytu stosownie do istniejących przepisów ministerstwa spraw wewnętrznych.

Państwo kościelne. *Independance* donosi, że dwie piemonckie fregaty chciały pod Civitavecchia zarzucić kotwice i wysadzić na ląd swoją załogę; jednak tylko oficerom dano pozwolenie wysiąść na ląd. Wypadek ten zestawiony w Rzymie z doniesionem niedawno zagadkowem przybyciem 80 piemonckich fargonów przed bramy miasta, dał powód do wielorakich tłumaczeń.

— O stanie zdrowia Ojca ś. donoszą do *Gazety wiedeńskiej* telegrafem z Rzymu pod dn. 2. b. m.:

Omdlenie Ojca św. w kaplicy Sykstyńskiej było jak się z wszystkiego okazuje przejściowym symptomem lekkiej reumatycznej gorączki. Lekarze zgodzili się jednomyślnie, że powodem słabości było długie i wielokrotne w ciągu Wielkiego tygodnia utrudzenie i powstrzymanie transpiracyi.

Neapol. Z powodu kapitulacyi Civitelli rozesłano następującą depeszę posłom Króla Franciszka II. przy zagranicznych dworach:

„R z y m, 19. marca. Mości Panie! Jak doniosłem w mojej depeszy z 10. b. m. Jego królewska Mość poczytał przedłużenie oporu ze strony Mesyny i Civitelli del Tronto za trud daremny, wydał przeto komendantom rzeczonych twierdz stanowczy rozkaz, wejść w układy względem honorowego poddania. — Komenda Civitelli, czy to z pobudek wojskowych, czy też dlatego, że nie chciała przyjąć na siebie odpowiedzialności, odrzuciła dzisiaj wszelkie propozycye kapitulacyi. — Jego królewska Mość robił wszystko co było w jego mocy, aby zapobiedz dalszemu rozlewowi krwi, bo zawsze był przejęty uczuciami ludzkości, a stałość powodowała każdym jego krokiem. Potępiając postępowanie gubernatora Civitelli, Jego król. Mość rozkazał marszałkowi Bosco, aby mu wręczył osobiście polecenia królewskie. Obecność jenerała Bosco, którego wierność dla Króla powszechnie jest znaną, będzie dla oblężonych dostateczną rękojmią słuszności i wierzytelności woli królewskiej. — Zresztą, przyjdzie jeszcze czas, w którym za zmianą stanu rzeczy Król odwoła się do wierności swoich poddanych. Ani niecierpliwość, ani pragnienie sławy, nie zdoła przyspieszyć tej chwili. Król postanowił tymczasem przystać na wszystko, byle zapobiedz nieużytecznemu rozlewowi krwi, i oszczędzić królestwu Obojga Sycylii daremnego zamieszania. Przyjm Pan i t. d.

Del Re."

Turcya.

(Doniesienia z Bośnii.)

Od granicy bośniańskiej, 30. marca, donoszą gazecie zagrabskiej: Turcy są wielce oburzeni na chrześcian, i można się obawiać podobnych scen jak w Syryi. Jeszcze bardziej podnieca zaciekłość Turków pogłoska, że Serbowie ukazali się w banialuckim dystrykcie i skłaniają chrześcian do powstania przeciw Turkom; miało ich przybyć 16—20 parostatkiem aż do Berbiru, gdzie wysiedli na ląd i udali się do najludniejszych wsi chrześciańskich.

— Podług telegramu urzędowego z Konstantynopola do Petersburga z 29go marca uwiadomiła Porta mocarstwa zagraniczne memoryałem z 27. marca, że blokada wybrzeża albańskiego rozciąga się od Durazzo aż do granicy austryackiej, i że się rozpoczyna z dniem 13. kwietnia.

Doniesienia z ostatniej poczty.

Warszawa, 9. kwietnia. *Gazeta warszawska* ogłasza następującą odezwę księcia Gorczakowa:

Mieszkańcy Warszawy!

Tylokrotne do Was odezwy moje nie odniosły skutku. Dzień wczorajszy Was i mnie następującemi wypadkami zasmucił.

W dniu onegdajszym już przez dzień cały powtarzały się tłumne manifestacye, które nawet na mój głos głuchemi pozostały.

Wczoraj wieczorem o $6^{1}/_{2}$ znaczny tłum zaległ plac przed Zygmuntem. Aby temu położyć koniec, rozkazano wystąpić jednej kompanii piechoty, z żandarmami po skrzydłach, z kozakami w rezerwie: oprócz tego posłano urzędnika policyjnego z doboszem, dla uczynienia wezwań do tłumu o rozejście się. Urzędnik policyjny tego dopełnił; po upływie 10 minut ponowił wezwanie, a po upływie jeszcze minut 10, po raz trzeci podobne wezwanie uczynił. Poleconem było wyraźnie rozproszyć tłum za pomocą żandarmów konnych bez użycia pałaszów, i nie użyć piechoty jak tylko w razie, gdyby wojsko było napastowane.

Dwie szarże żandarmów zdołały rozproszyć tłum bez żadnego nieszczęśliwego przypadku. Lecz najzuchwalsi ze zbiegowiska wrócili w znacznej liczbie rzucając na żołnierzy kamieniami. Wówczas dowodzący wojskami postrzegłszy człowieka wysokiego wzrostu, który zdawał się być przywódcą zebrania, kazał go zatrzymać, co przy wzajemnej bójce wykonanem zostało.

W tej chwili tłum poprzedzony przez człowieka niosącego krzyż wystąpił ze śpiewem od Krakowskiego przedmieścia. Pół kompanii rozproszyło to zebranie bez użycia broni. Następnie gęsty tłum zbliżył się do wejścia ulicy Senatorskiej i zaintonował śpiew. Posłano kozaków celem rozproszenia go z wyraźnem zaleceniem, aby nie używali broni; początkowo tłum rozpraszał się bez żadnego przypadku; gdy jednak kozacy odeszli za dwie kompanie piechoty stojące za niemi, napadł na takowe wracający się tłum, rzucając kamieniami i szczapami. Jednocześnie dostrzeżono usiłowanie zagrodzenia wejścia na ulicę Podwal i na ulicę Senatorską, za pomocą nagromadzonych dorożek i pojazdów, za któremi zbierały się znaczne tłumy; i po doznaniu ponowionej napaści kamieniami i innemi pociskami, dowódzca wojska znalazł się w konieczności nakazać strzelanie, które dopełnione zostało trzykrotnie, w odwecie nowych napaści ze strony nieustępującego tłumu.

Według zebranych dotąd wiadomości mieszkańców poległo dziesięciu, żołnierzy dwóch. Rannych mieszkańców sto ośm, wojskowych dziesięciu. Z pomiędzy wichrzycieli aresztowano 70.

Takiemi to czynami ludzie zaślepieni i niepoprawni, zaprzątają nas w uroczystych chwilach, poświęconych pracom nad rozwinięciem instytucyj przez Najjaśniejszego Cesarza i Króla krajowi temu nadanych.

Rada administracyjna uchwaliła względem zaburzeń postanowienie, które wam ogłaszam.

Schwytanych wczoraj na gorącym uczynku, nie pod surowsze prawa wojenne, lecz pod skutki dzisiejszego postanowienia oddaję, a dochodzenia przeciwko nim według całej ścisłości tego postanowienia prowadzone będą.

W Imię Boga, w Imię uszanowania dla Monarchy, dla porządku towarzyskiego, dla prawa, dla szczęścia i honoru kraju, zaklinam was, upamiętajcie się, a jeżeli i to nowe prawo nie powstrzyma zapamiętałości tych, co was do zguby wiodą, wtedy przymuszonym się ujrzę, po zbyt długiej cierpliwości, ogłosić stan oblężenia, a wtedy dalsze nieszczęścia spadną na głowy zapamiętałych.

Namiestnik Królestwa, Książę *Gorczakow.*

Paryż, 10. kwietnia. *Pays* utrzymuje, że przygotowania Anglii na wyspie Malcie mają na celu co innego, nie samo zabezpieczenie wyspy. Wydano tam rozkazy zebrać wielkie zapasy żywności a załoga powiększona została na 8000 ludzi. Te rozporządzenia wywołało przedłużenie okupacyi Syryi i krąży pogłoska, że Anglia obsadzi jaki punkt między górną Syryą i Egiptem.

Drezno, 10. kwietnia. Saska izba deputowanych uchwaliła założyć protest przeciw wyrzeczonej uchwałą związkową z roku 1852 kompetencyi związku, znosić istniejące ustawy konstytucyjne. Zarazem postanowiła upraszać rząd, ażeby wpływał na przywrócenie w Hesyi konstytucyi z r. 1831.

Berlin, 11. kwietnia. Od granicy polskiej donoszą z dnia dzisiejszego: Ogłoszono prawo względem zaburzeń spokojności.

Policya zakazała lasek okutych, i zabroniła rannym pokazywać się na ulicach. Aż do dnia wczorajszego żadne starcie nie nastąpiło.

Kopenhaga, 10. kwietnia wieczorem. Dzisiaj dano rozkaz powołać po 400 ludzi do każdego batalionu, a następnie bataliony podwoić.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 12. kwietnia

Hotel rosyjski: PP. Hr Wodzicki Kaz., z Olejowa. — Ochocki Józef, z Dobropola. — Hohendorf Kalixt, z Szutrominiec. — Hr. Dieduszycki Stanisław, c. k porucznik, z Niesłuchowa.

Hotel europejski: Drohojewski Wład., z Namreża.

Hotel Langa: Moser Jan, c. k. prz. pow., z Wadowiec. — Skarzewski Zuk Faustyn, z Krakowa. — Marszałkowicz Max., z Kamieńca.

Hotel angielski: Rogawski Karol, z Olpina Gutkowski Jul, z Nowego-sacza. — Serwatowski Wojc., z R jtarowiec. Hr. Poniński Artur, z Kowalówki. — Janko Henryk, z Hoczan. — Smarzewski Seweryn, z Turkowiec. — Szaszkiewicz Grzegorz, c. k. radca minist., z Wiednia.

Pod koleją żelazną: Stieber Winc., c k. prz. pow., z Zbaraża.

Do domu prywatnego nr. $16^{1}/_{4}$: Helcel Sternstein Zyg., dr praw i Hr. Potocki Adam, z Krakowa.

Wyjechał ze Lwowa.

Dnia 12. kwietnia.

P. Maciejewski Hipolit, c. k. podporucznik, do Żółkwi.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 11. kwietnia 1861.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum	Stopień ciepła według Reaum	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru		Stan atmosfery
7. god zrana	329 48	+ 1.6	73.6	północny	sł.	pochmurno
2 god po poł	328 67	+ 8 6	42.8	zachodni	„	„
10 god. wiecz.	328 21	+ 5 2	71.3	„	„	„

T E A T R.

T e r m i n a

sprzedaży, kupna, dzierżawy, licytacyi i t. d.

Dnia 15. kwietnia: Sprzedaż realności nr. $589^{4}/_{4}$ we Lwowie. — Licytacya na wybudowanie trzeciej mili gościńca Horodenko-Śniatyńskiego za pomocą ofert we Lwowie. Licytacya na zabezpieczenie robót potrzebnych koło gościńca w Tłustem w Zaleszczykach; a takichże robót koło gościńców w obwodzie Sanockim w Sanoku.

Dnia 16. kwietnia. Sprzedaż realności nr. 43 w Sadagórze, a realności nr. 22 w Łańcucie. — Sprzedaż realności nr. 471 w Czerniowcach.

Dnia 17. kwietnia: Sprzedaż dóbr Olesza w Stanisławowie.

Dnia 18. kwietnia: Sprzedaż realności nr. 99 i 100 w Tarnopolu, realności nr. 216 w Turce; realności nr. 64 w Brzeżanach i realności nr. 517¾ we Lwowie.

Dnia 21. kwietnia: Sprzedaż realności nr. 541 w Bojanach w Sadagórze.

Dnia 22. kwietnia: Licytacya na zabezpieczenie robót konserwacyjnych około gościńców w obwodzie sandeckim za pomocą ofert w Nowym Sączu.

Dnia 23. kwietnia: Licytacya na wyrestaurowanie gościńca Brodzkiego we Lwowie.

Dnia 24. kwietnia: Licytacya na wybudowanie aresztu wojskowego w Czerniowcach.

Dnia 25. kwietnia: Licytacya na zabezpieczenie robót konserwacyjnych około gościńców w powiecie Kałuskim za pomocą ofert w Stryju.

Dnia 26. kwietnia: Sprzedaż realności nr. 671¼ we Lwowie. — Sprzedaż dóbr Bruchnal w Przemyślu.

Dnia 28. kwietnia: Licytacya na zabezpieczenie robót konserwacyjnych w powiecie Skulego za pomocą ofert w Stryju.

Telegrafowany kurs wiedeński papierów i weksli.

Dnia 12. kwietnia.

Z pożyczki narod. po 5% za 100 zlr. 75 40. Metaliki po 5% za 100 zł. 63 50; po 4½% za 100 zł. —.—; po 4% za 100 zł. —.— Obligacye indemnizacyjne: Niższej Austryi po 5% za 100 zł. —.— ; Węgier — —. Galicyi —.— ; Bukowiny —.—; Akcye Banku narodowego sztuka 707.— ; instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 158.— ; niższo-austr. towarzystwa eskomtowego —. .

Listy zastawne. Galic. instyt. kred. po 4% za 100 zł. —.—

Wexlowy. Srebro za 100 zł. połudn. niemieck. waluty —.— Lipsk za 100 talarów —.—. Londyn za 10 funtów szterl. 150 50. Medyolan za 100 zł. waluty austryack. —.—. Paryż za 100 fr. —.—.

Kurs złota. Dukaty ces. mennicze 7.9. dukaty ces. pełnej wagi —.—. korony —.—, półkorony —.—. Srebro 150.—.

Kurs lwowski.

Dnia 12. kwietnia.

		gotówka zł.	gotówka c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	7	1	7	8
Dukat cesarski	„ „	7	6	7	12
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	12	17	12	26
Rubel srebrny rosyjski	„ „	2	33	2	36
Talar pruski	„ „	2	24	2	28
Polski kurant i pięciozłotówka	„ „	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	82	—	82	60
„ „ „ m. k. za 100 zlr.	bez kuponów	86	—	86	65
Akcye gal. kol. żelaz Karola Ludwika	bez kuponów	—	—	—	—
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	61	45	62	13
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	75	40	76	—

Kurs listów zastawnych w gal. stan. Instytucie kredytowym.

Dnia 12. kwietnia.

	Instytut kupuje zł.	Instytut kupuje c.	Instytut sprzedaje zł.	Instytut sprzedaje c.	Za kupon wypada zł.	Za kupon wypada c.
Dawne prócz kuponów 100 po w. a.	86	10	86	94	1	17½
Nowe „ „ 100 „ „	82	—	82	80	1	12½

Kurs giełdy wiedeńskiej

Dnia 9. kwietnia

1. Dług publiczny.

A. Państwa.	pien	towar
W austr. wal. po 5%	57 —	57.25
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	75 50	75.70
Z pożyczki narod. z proc. od kwiet. do paźd. po 5%	75.10	75.20
Z r. 1851, ser. B. po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 5%	63 35	63 45
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	64 —	64.20
dtto. „ 4½%	53 50	54.—
dtto. „ 4%	48 —	48.50
dtto. „ 3%	36 50	37.—
dtto. „ 2½%	32 —	33.—
dtto. „ 1%	12 40	12 60
Przez. do wylos. z r. 1839	106.—	106.50
„ 1854	84 50	85 —
„ 1860	80 75	81.—
Przeznaczone do losowan. z r. 1860 po 100 zl	83 —	83.50
Renty Como po 42 lir. aus.	15.75	16.—
Wylos. obl. dawn. długu państ. po 5%	62 —	63.—
„ „ 4½%	52 50	53.—
„ „ 4%	47.—	48 —
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju „ 3½%	40.—	41.—
„ 3%	41.—	42.—
„ 2½%	—.—	40.—
„ 2¼%	33.—	35.—
„ 2%	30 —	32.—
„ 1¾%	27.—	28.—
dtto. z procent za granicą „ 5%	62.—	63 —
„ 4½%	52 50	53 —
„ 4%	47.—	48 —

B. Krajów koronnych (Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.)	pien	towar
Niższej Austryi	88.—	88 50
Wyż. Aust. i Salb	87.—	87.50
Czech	89.50	90.—
Morawii	84 50	85 —
Szląska	84.50	85 —
Styryi	84 10	85.—
Tyrolu	97.—	99.—
Kar., Krainy. i Wyb.	88.—	89.—
Węgier	63.—	64.25

Obl. ind. po 5 proc. za 100 zł.	pien.	towar
Ban. Tem., Kroacyi i Sławonii	62 —	63.—
Galicyi	61.50	62.—
Siedmiogr. i Bukow.	60 —	60.75
Lom. wen. poż. z r. 1850	—.—	—.—
Wen. pożyczka z r. 1859	89 75	90.—
Dług Tyrolu, Dług Salcburga, Dług Krainy po 5%	62.—	63.—
„ 4%	47.—	48.—
„ 3½%	40.—	41.—
„ 3%	35.—	36.—
„ 2½%	30.50	31.—
„ 2%	24.—	25.—
„ 1¾%	20.—	21.—

2. Stan oblig. domestykaln.

	pien.	towar
po 3% za 100 zł.	20.—	21.—
„ 2½% za 100 zł.	17.—	18.—
„ 2¼% za 100 zł.	16.—	17.—
„ 2% za 100 zł.	14.—	15.—
„ 1¾% za 100 zł.	11.—	12.—

3. Akcye.

	pien.	towar
Banku nar.	696 —	697 —
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	157 30	157 40
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	562 —	564 —
Półn. kolei po 1000 zł. m. k.	2016	2018.—
Tow. kolei żel państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	277 —	277.50
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł.	182 50	183.—
Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k.	104 50	105.—
Kolei Cisy po 200 zł m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147.—	147.—
Połud. kolei państ., lomb.-wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą 140 zł. (70%)	187.—	188.—
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k. z wpł. po 140 zł. (70%)	156 50	157 —
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	19.—	21.—
dtto. II. emis. po 200 zł. m. k	75.—	80.—
Kolej Bustehradzka po 500 zł m. k.	660.—	665.—
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł. m. k.	135.—	140.—
Kol. Bern. Ross. po 200 zł. dtto. z pierwszeństwem po 200 zł. m. k.	—.—	200.—
Koł. Grac.-Köfl. i Tow. górn. po 200 zl. w. a.	108.—	110.—
Austr. towarz. żegl par. po 500 zł. m. k.	409.—	411.—
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	146.—	175.—
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	385.—	390.—
Tow. młyna par. w Wied. po 500 zł. m. k.	385.—	387.—
Powsz. austr. Tow. gaz. po 250 zł. m. k.	—.—	—.—

4. Listy zastawne.

	pien.	towar.
Banku narodowego w mon. kon. 6let. po 5%	102 —	102 50
10 „ 5%	97 —	98 —
przeznacz. do los. po 5%	90 —	90 50
Banku narodowego w wal. austr. na 12 m. 5% za 100 zł.	99.50	100 —
przez. do los. po 5%	86.—	86 50
Gal. Tow. kred. po 4%	—.—	85.50

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	95 25	95.75
detto detto w srebrze uproc za 100 zł. w. a.	105 50	106 75
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	151. —	151 50
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	98.—	98 50
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	146 50	147.—
Kol. Gloggn. za 100 zł.	79.50	80.—
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	98 50	99.50
Lloyda za 100 zł.	83	83.50

6. Losy.

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	114 —	114 50
Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k.	99.—	99.50
Pożycz. Trye. po 100 zł. w. a.	125.—	126.—
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	35.75	36.—
Esterhazego po 40 zł. m. k.	94.—	94 50
Salma „ 40 „ „	37.—	37.50
Palfiego „ 40 „ „	36. —	36.50
Clarego „ 40 „ „	35.—	35.50
St. Genois „ 40 „ „	36 25	36 75
Windischgrätza 20 zł. „	22.—	22.50
Waldsteina 20 „ „	26.—	26.50
Keglevicha 10 „ „	17.—	17.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	128.—	128 25
Augsburg za 100 zł. w. p.-n.	128.50	128 75
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Wrocław za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p.-n	128 75	129.—
Genua za 100 lir. piem.	—.—	—.—
Hamburg za 100 M. B.	113 25	113 50
Lipsk za 100 tal.	—.—	—.—
Liwurna za 100 lir. tosk.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt	151 25	151 75
Lugdun za 100 fr.	—.—	—.—
Medyolan za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Marsylia za 100 fr.	59.70	59 80
Paryż za 100 fr.	59 90	60 —
Praga za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Tryest za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Wenecya za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
(31 dni po ukazaniu.)		
Bukareszt za 100 piast. woł.	—.—	—.—
Konstantynopol za 100 piast. tur.		—.—

Kurs złota.

w przecięciu w w. a.

	zł.	c.
Dukaty ces. men.	7 zł.	14 c.
dtto. pełnej wagi	7 „	13 „
Korona	20 „	80 „
20frankówka	12 „	07 „
Rosyjski impery.	12 „	40 „
Talar związkowy	2 „	26½ „
Srebro	150 zl.	25 c.
Kurs korony w c. k. kasach	13 zł.	50 c.

KRONIKA.

(Ogólowa wartość przywozu obcych wyrobów i fabrykatów w Anglii) wynosiła w roku 1860 210,548.643 funt sztr. czyli 14½ pct. więcej, niż w roku 1859, w którym wartość wynosiła 179 102.355 funt. sztr. Do przyrostu przyczyniły się kolonie tylko miernie. Główny pożytek miały Stany Zjednoczone, Niemcza, Rosya i księstwa Naddunajskie z powodu wielkiego przepytywania się o zboże. Najważniejsze przywozy były z Stanów Zjednoczonych na 44,128 271 funt sztr. (w porównaniu z 34,294 083 funt. sztr w roku 1859), z posiadłości angielskich na 42,990.455 funt. sztr. (w porównaniu z 39,474 155 funt. sztr.), z Francyi na 17,704 183 funt. sztr. (w porównaniu z 13,548 155 funt. sztr), z Niemczy (nieliczac w to Austryi) na 15,556.502 funt. sztr. (w porównaniu z 10,489.398 funt. sztr.) Co do szczegółowych przywozów z Prus wynoszą one 7,504.754 funt. sztr. (w porównaniu z 4 755.683 funt. sztr), a z miast hanzeatyckich na 7,121 411 funt. sztr. (w porównaniu z 5,241.687 funt. sztr. w roku 1859).

(Dowóz pszenicy do Anglii.) W miesiącu lutym przywieziono do Anglii pszenicy i mąki w wartości 3,000.000 funtów sztr. W roku ubiegłym w tym samym miesiącu przywóz wynosił tylko za 190.000 funt. sztr. W tymże miesiącu roku bieżącego przywieziono na użytek domowy 969.234 galonów, a w roku zeszłym 161.924 galonów wina. Co do handlu wywozowego okazują urzędowe sprawozdania znaczny ubytek w ciągu pierwszych miesiecy r. 1861.

(Wykopalisko w Pompei.) W Pompei wzięło się znów gorliwie czynić poszukiwania i 220 robotników regularnie jest zatrudnionych około tej pracy. Wiadomo, że potąd zaledwo trzecia część miasta wydobyta z pod popiołów, lecz część to najgłówniejsza, mieści w sobie najwięcej gmachów publicznych. Odkopano obecnie znów kilka domostw, lecz nie znaleziono w nich nic szczególnego, oprócz dosyć miernych malowideł po ścianach. W jednym z tych domów znaleziono jak dawniej w innych otwór wybity w murze, z czego wnoszą, że mieszkańcy lub słudzy tego domu po wybuchu Wezuwiusza wrócili tutaj i odgarnąwszy popiół, który zrazu miałką leżał warstwą weszli do domu azeby odszukać i zabrać z sobą pozostałe kosztowności. Życzyćby należało aby pilnowano i teraz równie starannie jak za byłego rządu by osoby zwiedzające te miejsca nie zabierały z sobą kosztownych starożytności — Jeźliby nie dawano dostatecznego baczenia mogliby znaleźć się tacy, którzyby skarby starego świata uczynili zyskownym przedmiotem handlu na korzyść własnej kieszeni.

Główny Redaktor *M. Szrzeniawa Sarfyni.*

Z c. k. galic. drukarni rządowej.